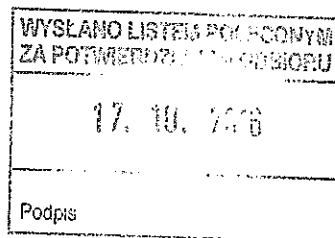

WWO.050.21.2016.JGA
NWG. 345.2016

Warszawa, dnia 17.10. 2016r.

Decyzja w sprawie interpretacji

art. 22 ustawy o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych w brzmieniu obowiązującym od 1 lipca 2016 roku oraz art. 2a ustawy o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych

Na podstawie art. 10 i 10a ustawy z dnia 2 lipca 2004 o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. z 2015 roku, poz. 584) Prezes Państwowego Funduszu Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych (zwanego dalej: PFRON) stwierdza, że stanowisko . z siedzibą w (zwanego dalej: Wnioskodawca) zaprezentowane we wniosku z dnia 17 września 2016 roku o udzielenie pisemnej interpretacji przepisów prawa w zakresie zdarzenia przyszłego tj. interpretacji art. 2a ustawy o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych (Dz. U. z 2011 roku Nr 127, poz. 721 z późn. zm.), zwanej dalej „ustawą o rehabilitacji” oraz art. 22 ustawy o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych w brzmieniu obowiązującym od 1 lipca 2016 roku:

- w zakresie pytania 1 – **jest co do zasady nieprawidłowe,**
- w zakresie pytania 2 i 3 – **jest co do zasady prawidłowe.**

Uzasadnienie

W dniu 17 września 2016 roku (data wpływu do PFRON: 22 września 2016 r.) Wnioskodawca skierował do Prezesa Zarządu PFRON wnioski o udzielenie pisemnej interpretacji przepisów prawa w zakresie zdarzenia przyszłego tj. interpretacji art. 2a ustawy o rehabilitacji oraz art. 22 ustawy o rehabilitacji w brzmieniu obowiązującym od 1 lipca 2016 roku.

Wniosek swój Wnioskodawca skierował na podstawie art. 10 i 10a ustawy o swobodzie działalności gospodarczej. Zgodnie z art. 10 ust. 1 ustawy o swobodzie działalności gospodarczej *przedsiębiorca może złożyć do właściwego organu administracji publicznej lub państwowej jednostki organizacyjnej wniosek o wydanie pisemnej interpretacji co do zakresu i sposobu zastosowania przepisów, z których wynika obowiązek świadczenia przez przedsiębiorcę daniny publicznej oraz składek na ubezpieczenia społeczne lub zdrowotne, w jego indywidualnej sprawie.*

W przedmiotowym wniosku Wnioskodawca przedstawił następujący przyszły stan faktyczny:

Jak wynika z treści wniosku Wnioskodawca jest wpisany do KRS pod numerem 0000132998. Wnioskodawca jest przedsiębiorcą prowadzącym działalność, zatrudnia ponad 25 pracowników w przeliczeniu na pełny wymiar czasu pracy i jest sprzedającym, o którym mowa w art. 22 ust. 1 ustawy o rehabilitacji, uprawnionym do wystawiania informacji o kwocie obniżenia wpłat na Fundusz.

Wnioskodawca wskazuje na to, że na mocy ustawy z dnia 25 września 2015 roku o zmianie ustawy o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych (Dz. U. z 2015 roku, poz. 1886) nadane zostało nowe brzmienie art. 22 ustawy o rehabilitacji, co nasuwa, zdaniem Wnioskodawcy, problemy interpretacyjne w zakresie stosowania ww. przepisu oraz problemów z obliczaniem stanów zatrudnienia przez Wnioskodawcę, co jest konieczne do wyliczenia kwoty ulgi za każdy miesiąc.

Wnioskodawca wskazuje, że kwotę ulg we wpłatach na PFRON na zasadach wprowadzonych ustawą z dnia 25 września 2015 r. o zmianie ustawy o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych (Dz. U. z 2015 roku, poz. 1886) wedle stanowiska BON-I.52315.12.2016.LK z dnia 11 lutego 2016 oraz stanowiska BON-I. 52312.33.2016.PM z dnia 26 lutego 2016 ustala się zgodnie ze wzorem:

$$\mathbf{Pk/Po \times (Nw \times ZONzu) / ZON \times (ZON - 0,06 \times ZOG) < Pzn}$$

Symbole użyte w powyższych wzorach oznaczają:

Pk — przychód ze sprzedaży własnych usług (bez handlu) lub produkcji sprzedającego, zrealizowanych przez niego w danym miesiącu na rzecz nabywcy,

Po — przychód ogółem ze sprzedaży własnych usług (bez handlu) lub produkcji sprzedającego,

zrealizowanych przez niego w danym miesiącu,

Nw - najniższe wynagrodzenie pomniejszone składki na ubezpieczenia społeczne,

ZOG — stan zatrudnienia ogółem pracowników uprawnionego sprzedającego

(stan przeciętny miesięczny w przeliczeniu na pełny wymiar czasu pracy),

ZON — stan zatrudnienia niepełnosprawnych pracowników uprawnionego sprzedającego
(stan

przeciętny miesięczny w przeliczeniu na pełny wymiar czasu pracy),

ZONzu — stan zatrudnienia niepełnosprawnych pracowników uprawnionego sprzedającego, zaliczonych do znacznego lub umiarkowanego stopnia niepełnosprawności (stan przeciętny miesięczny w przeliczeniu na pełny wymiar czasu pracy),

Pzn — kwota netto uiszczona za zakup,

Powyższy wzór ma zastosowanie od 1 lipca 2016. W ocenie Wnioskodawcy przy obliczeniach przez uprawnionego sprzedającego kluczowe znaczenie mają stany zatrudnienia oznaczone we wzorze jako ZOG, ZON, ZONzu, ponadto znaczenie mają wyłączenia ze stanów zatrudnienia niepełnosprawnych pracowników, niepełnosprawnych pracowników zaliczonych do znacznego lub umiarkowanego stopnia niepełnosprawności oraz pracowników uprawnionego sprzedającego. Mogą również zdarzyć się sytuacje, gdy pracownicy niepełnosprawni uprawnionego sprzedającego będą oczekiwać na orzeczenie o stopniu niepełnosprawności co niekiedy trwa 1-2-3 miesiące, a w okresie oczekiwania nie są zaliczani do osób niepełnosprawnych, ale po otrzymaniu orzeczenia stają się pracownikami niepełnosprawnymi.

W związku z powyższym zadano następujące pytania:

1. Których pracowników od 01.07.2016 wlicza się do stanów zatrudnienia oznaczonych w powyższym wzorze jako ZOG, ZON, ZONzu?
2. Których pracowników od 01.07.2016 nie wlicza się do stanów zatrudnienia oznaczonych w powyższym wzorze jako ZOG, ZON, ZONzu?
3. Czy powstaje obowiązek dla potrzeb obliczenia ulgi (wzór jak powyżej) dla kontrahentów (nabywców) ponowne zaliczanie pracowników do stanu zatrudnienia niepełnosprawnych (w poprzednich miesiącach pracownicy byli w tzw. okresie oczekiwania na orzeczenie) innymi słowy czy powstaje obowiązek wstecznego zaliczania pracowników niepełnosprawnych do stanu zatrudnienia?

Na tle przedstawionego stanu faktycznego, stwierdzam co następuje:

Zgodnie z art. 10 ust. 1 ustawy o swobodzie działalności gospodarczej przedsiębiorca może złożyć do właściwego organu administracji publicznej lub państwowej jednostki organizacyjnej wniosek o wydanie pisemnej interpretacji co do zakresu i sposobu zastosowania przepisów, z których wynika obowiązek świadczenia przez przedsiębiorcę daniny publicznej oraz składek na ubezpieczenia społeczne lub zdrowotne, w jego indywidualnej sprawie.

Przy założeniu, że PFRON, zgodnie z art. 45 ust. 1 ustawy o rehabilitacji, stanowi państwowy fundusz celowy, PFRON można uznać za państwową jednostkę organizacyjną w rozumieniu art. 10 ust. 1 ustawy o swobodzie działalności gospodarczej. Fundusz rehabilitacji tworzony na podstawie art. 33 ustawy o rehabilitacji pochodzi w części z daniny publicznej w rozumieniu art. 10 ust. 1 ustawy o swobodzie działalności gospodarczej, a jego zwrot do PFRON stanowi uiszczenie takiej daniny.

Ad. 1

Przepis art. 22 ust. 1 ustawy o rehabilitacji stanowi, że *wpłaty na Fundusz, o których mowa w art. 21, ulegają obniżeniu z tytułu zakupu usługi, z wyłączeniem handlu, lub produkcji pracodawcy zatrudniającego co najmniej 25 pracowników w przeliczeniu na pełny wymiar czasu pracy, który osiąga wskaźnik zatrudnienia osób niepełnosprawnych będących:*

- 1) osobami niepełnosprawnymi zaliczonymi do znacznego stopnia niepełnosprawności lub*
- 2) osobami niewidomymi, psychicznie chorymi lub upośledzonymi umysłowo lub osobami z całościowymi zaburzeniami rozwojowymi lub epilepsją - zaliczonymi do umiarkowanego stopnia niepełnosprawności*

- w wysokości co najmniej 30%, zwanego dalej "sprzedającym".

W art. 22 ust. 9 ustawy o rehabilitacji mowa jest jednak o tym, że przy obliczaniu kwoty obniżenia bierze się pod uwagę wyłącznie zatrudnienie i wynagrodzenia pracowników zatrudnionych na podstawie umowy o pracę lub spółdzielczej umowy o pracę za miesiąc, do którego zaliczono przychody, o których mowa w ust. 8.

Stanowisko Wnioskodawcy, przedstawione we wniosku z dnia 17 września 2016 roku, jest więc w tym zakresie nieprawidłowe. Wnioskodawca stwierdził, że do stanów zatrudnienia, oznaczonych we wzorze jako ZOG, ZON, ZONzu zalicza się pracowników zatrudnionych na podstawie umowy o pracę lub spółdzielczej umowy o pracę oraz pracowników w rozumieniu art. 2 ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. - Kodeks pracy zatrudnionych na innych podstawach czyli powołania, mianowania, wyboru zawartych przed 1 lipca 2016 r.

Ustawodawca w art. 22 ust. 9 ustawy o rehabilitacji wskazał jednak, że powinni być to wyłącznie pracownicy zatrudnieni na podstawie umowy o pracę lub spółdzielczej umowy o

bloku C informacji miesięcznej o zatrudnieniu, kształceniu lub o działalności na rzecz osób niepełnosprawnych (INF-1). Wydaje się więc, że celem ustawodawcy było zachowanie spójności danych zawartych w obu informacjach, stąd wniosek o konieczności stosowania wyłączeń ze stanu zatrudnienia pracowników, o których mowa w art. 21 ust. 5 ustawy o rehabilitacji.

Niestosowanie ww. wyłączeń na gruncie art. 22 ustawy o rehabilitacji mogłoby doprowadzić do kuriozalnej sytuacji, w której pracodawca z jednej strony byłby zobowiązany do dokonywania wpłat obowiązkowych, a z drugiej posiadał prawo wystawiania informacji o kwocie obniżenia wpłat na Fundusz. W przypadku, gdy wszystkie osoby niepełnosprawne zatrudnione u danego pracodawcy przebywały na urlopach bezpłatnych to zgodnie z art., 21 ust. 5 ustawy o rehabilitacji nie byłyby wliczane do stanu zatrudnienia ogółem. Mogłoby się więc zdarzyć tak, że ten pracodawca byłby zobowiązany do dokonywania wpłat obowiązkowych z art. 21 i jednocześnie byłby podmiotem uprawnionym do wystawiania ulg w tych wpłatach, bo do wyliczenia kwoty ulgi uwzględniałby wszystkie osoby niepełnosprawne przebywające na urlopach bezpłatnych.

W związku z powyższym stosowanie wyłączeń z art. 21 ust. 5 na gruncie art. 22 wydaje się zasadne.

Ad. 3

Z przepisu art. 2 a ust. 1 ustawy o rehabilitacji wynika, że osobę niepełnosprawną wlicza się do stanu zatrudnienia osób niepełnosprawnych począwszy od dnia przedstawienia pracodawcy orzeczenia potwierdzającego niepełnosprawność.

Jednak w przypadku przedłożenia pracodawcy kolejnego orzeczenia o stopniu niepełnosprawności osobę niepełnosprawną wlicza się do stanu zatrudnienia osób niepełnosprawnych począwszy od dnia złożenia wniosku o wydanie orzeczenia, jeżeli z orzeczenia wynika, że w tym okresie osoba ta była niepełnosprawna, a wniosek o wydanie orzeczenia został złożony nie później niż w dniu następującym po dniu, w którym upłynął termin ważności poprzedniego orzeczenia potwierdzającego niepełnosprawność (art. 22 ust. 2 ustawy o rehabilitacji). Bez względu na datę złożenia wniosku o wydanie kolejnego orzeczenia potwierdzającego niepełnosprawność, osobę niepełnosprawną wlicza się do stanu zatrudnienia osób niepełnosprawnych również w okresie do 3 miesięcy poprzedzających dzień przedstawienia pracodawcy kolejnego orzeczenia, jeżeli z treści tego orzeczenia wynika, że w tym okresie osoba ta była niepełnosprawna (art. 22 ust. 3 ustawy o rehabilitacji).

Z treści przywołanego przepisu jednoznacznie wynika, że w przypadku, gdy pracownik w terminie złożył wniosek o wydanie kolejnego orzeczenia (czyli najpóźniej w dniu następnym

pracę. W art. 2 ust. 4 ustawy z dnia 25 września 2015 roku o zmianie ustawy o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych przewidziano jednak w tym zakresie przepis przejściowy.

Zgodnie z tym przepisem w okresie 6 miesięcy od dnia wejścia w życie art. 22 ust. 9 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, przy obliczaniu kwoty obniżenia uwzględnia się także pracowników zatrudnionych na innych podstawach niż umowa o pracę lub spółdzielcza umowa o pracę zawartych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy.

Zapis ten ma jednak charakter temporalny i dotyczy wyłącznie okresu przejściowego oznaczonego jako 6 miesięcy od dnia wejście w życie ustawy (1 lipiec 2016 roku). Po tym okresie przy obliczaniu kwoty obniżenia będzie brane wyłącznie zatrudnienie pracowników posiadających umowę o pracę lub spółdzielczą umowę o pracę.

Ad. 2

Dla celów wpłat obowiązkowych wpłacanych do Funduszu, o których mowa w art. 21 ustawy o rehabilitacji, stosuje się obowiązkowo wyłączenia, o których mowa w art. 21 ust. 5 ustawy o rehabilitacji.

Zgodnie z przywołanym przepisem do liczby pracowników, o której mowa w ust. 1, nie wlicza się osób niepełnosprawnych przebywających na urloпах bezpłatnych oraz osób niebędących osobami niepełnosprawnymi zatrudnionych:

- 1) na podstawie umowy o pracę w celu przygotowania zawodowego;*
 - 1a) przebywających na urlopie rodzicielskim;*
 - 2) przebywających na urloпах wychowawczych;*
 - 3) nieświadczących pracy w związku z odbywaniem służby wojskowej albo służby zastępczej;*
 - 4) będących uczestnikami Ochotniczych Hufców Pracy;*
 - 5) nieświadczących pracy w związku z uzyskaniem świadczenia rehabilitacyjnego;*
 - 6) przebywających na urloпах bezpłatnych, których obowiązek udzielenia określają odrębne ustawy.*

Wprost art. 22 ustawy o rehabilitacji nie odsyła do wyłączeń określonych w art. 21 ust. 5, jednak w stanie prawnym obowiązującym po 1 lipca 2016 roku wydaje się to uzasadnione z uwagi na konieczność zachowania spójności pomiędzy dokumentami przekazywanymi do Funduszu. W informacji INF-1 składanej Prezesowi Zarządu Funduszu wykazywane jest zatrudnienie pracowników ogółem oraz zatrudnienie osób niepełnosprawnych. W informacji INF-u znajduje się jednak oświadczenie, że kwoty obniżenia wykazane w tej informacji zostały obliczone na podstawie danych o zatrudnieniu zgodnych z danymi wykazanymi w

po dniu w którym upłynął termin ważności poprzedniego orzeczenia) to pracodawca wlicza go do stanu zatrudnienia od dnia złożenia wniosku (przy założeniu, że z treści orzeczenia jednoznacznie wynika, że w tym okresie pracownik był osobą niepełnosprawną). Natomiast jeżeli pracownik nie złożył wniosku o wydanie kolejnego orzeczenia w terminie, o którym mowa w art. 2a ust. 2 ustawy o rehabilitacji, to pracodawca wlicza go wstecznie do stanu zatrudnienia osób niepełnosprawnych maksymalnie w okresie do 3 miesięcy wstecz licząc od daty przedstawienia pracodawcy kolejnego orzeczenia (art. 2a ust. 3 ustawy o rehabilitacji).

W takiej sytuacji sprzedający ma obowiązek skorygowania informacji o kwocie obniżenia wpłat na PFRON i bezzwłocznego przekazania korekt nabywcom. Takie stanowisko potwierdziło też Biuro Pełnomocnika Rządu ds. Osób Niepełnosprawnych, które w piśmie z dnia 27 czerwca 2013 roku znak: BON-I-52311-222-2-LK/2013 stwierdziło, że *w razie powzięcia wiadomości o zmianie ex post danych, na podstawie których obliczono kwotę ulgi, należy niezwłocznie skorygować uprzednio wystawioną informację.*

W związku z powyższym postanowiono, jak w sentencji.

17.10.2016

Pouczenie:

Od niniejszej decyzji przysługuje Stronie, za pośrednictwem Prezesa Zarządu PFRON odwołanie do Ministra Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej w terminie 14 dni od dnia jej doręczenia.

